

Definicja

Izometrią nazywamy każde przekształcenie Φ płaszczyzny takie, że

$$d(\Phi(P), \Phi(Q)) = d(P, Q)$$

dla dowolnych dwóch punktów P i Q , gdzie $d(-, -)$ jest funkcją odległości.

Uwaga

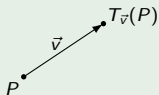
- Identyczność jest izometrią.
- Złożenie dwóch izometrii jest izometrią.
- Każda izometria jest bijekcją i funkcja do niej odwrotna też jest izometrią.

Wniosek

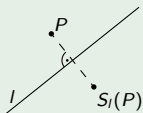
Izometrie płaszczyzny tworzą grupę.

Przykłady

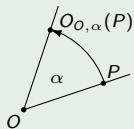
- Przesunięcie $T_{\vec{v}}$ o wektor \vec{v} .

- Symetria S_l względem prostej

- Obrót $O_{O,\alpha}$ wokół punktu O o kąt α .

Definicja

Niech F będzie figurą.

Izometrię Φ nazywamy **izometrią własną** figury F , jeśli $\Phi(F) = F$.

Uwaga

Izometrie własne figury F tworzą grupę.

Oznaczenie

Grupę izometrii figury F oznaczamy D_F .

W szczególności, grupę izometrii n -kąta foremnego oznaczamy D_n i nazywamy n -tą grupą **dihedralną**.

Cel

Opisać grupy D_n dla małych n .

Niech F będzie wielokątem.

Jeśli Φ jest izometrią własną wielokąta F , to Φ permutuje wierzchołki wielokąta F .

Zatem, jeśli X jest zbiorem wierzchołków wielokąta F , to możemy izometrii Φ przypisać permutację σ_Φ zbioru X .

Wiadomo, że przyporządkowanie

$$D_F \ni \Phi \mapsto \sigma_\Phi \in S_X$$

jest różnowartościowe.

Wniosek

Aby opisać D_F , należy zbadać, które z permutacji zbioru X zachowują odległości pomiędzy wierzchołkami.

Oznaczenie

Fakt, że $\sigma = \sigma_\Phi$, będziemy zapisywać

$$\Phi \leftrightarrow \sigma.$$

Niech F będzie prostokątem $ABCD$ niebędącym kwadratem.

Niech

$$a := |AB| \quad \text{i} \quad b := |AD|.$$

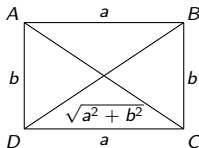
Wtedy

$$|BC| = b \quad \text{i} \quad |CD| = a.$$

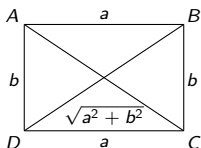
Ponadto

$$|AC| = \sqrt{a^2 + b^2} = |BD|.$$

Powyższą sytuację możemy zilustrować rysunkiem

Przykład – izometrie własne prostokąta II

Niech Φ będzie izometrią własną prostokąta F .

Wtedy

$$\Phi(A) = A \quad \text{lub} \quad \Phi(A) = B \quad \text{lub} \quad \Phi(A) = C \quad \text{lub} \quad \Phi(A) = D.$$

Jeśli $\Phi(A) = A$, to

$$|A\Phi(B)| = |\Phi(A)\Phi(B)| = |AB| = a,$$

więc $\Phi(B) = B$.

Analogicznie

$$|A\Phi(C)| = \sqrt{a^2 + b^2} \quad \text{i} \quad |A\Phi(D)| = b,$$

więc $\Phi(C) = C$ i $\Phi(D) = D$.

Podobnie, gdy $\Phi(A) = B$, to

$$|B\Phi(B)| = |\Phi(A)\Phi(B)| = |AB| = a,$$

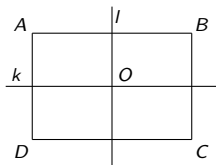
więc $\Phi(B) = A$.

Analogicznie otrzymujemy, że $\Phi(C) = D$ i $\Phi(D) = C$.

Kontynuując, dostajemy, że izometriom własnym prostokąta F odpowiadają permutacje

$$\begin{pmatrix} A & B & C & D \\ A & B & C & D \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ B & A & D & C \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ C & D & A & B \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ D & C & B & A \end{pmatrix}.$$

Przykład – izometrie własne prostokąta III

Zauważmy, że

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ A & B & C & D \end{pmatrix} &\leftrightarrow \text{Id}, & \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ B & A & D & C \end{pmatrix} &\leftrightarrow S_l, \\ \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ C & D & A & B \end{pmatrix} &\leftrightarrow O_{180^\circ} := O_{O,180^\circ}, & \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ D & C & B & A \end{pmatrix} &\leftrightarrow S_k. \end{aligned}$$

Zatem

$$D_F = \{\text{Id}, O_{180^\circ}, S_k, S_l\}.$$

Musimy jeszcze opisać działanie

$$\circ: D_F \times D_F \rightarrow D_F.$$

Oczywiście

$$\text{Id} \circ \Phi = \Phi = \Phi \circ \text{Id}$$

dla każdej izometrii Φ .

Musimy zatem policzyć $\Phi \circ \Psi$ w sytuacji, gdy Φ i Ψ są obrotami bądź symetriami.

Metoda I – składanie permutacji

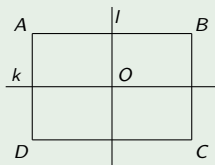
Jeśli

$$\Phi \leftrightarrow \sigma \quad \text{i} \quad \Psi \leftrightarrow \tau,$$

to

$$\Phi \circ \Psi \leftrightarrow \sigma \circ \tau.$$

Przykład

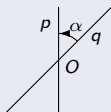
Mamy

$$S_k \circ O_{180^\circ} \leftrightarrow \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ D & C & B & A \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ C & D & A & B \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} A & B & C & D \\ B & A & D & C \end{pmatrix} \leftrightarrow S_l,$$

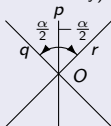
a więc $S_k \circ O_{180^\circ} = S_l$.

Metoda II – reguły

- (1) $O_\alpha \circ O_\beta = O_{(\alpha+\beta) \bmod 360^\circ}$.
- (2) $S_p \circ S_q = O_{O, 2\alpha}$, gdzie O jest punktem przecięcia prostym q i p oraz α jest miarą (zorientowanego) kąta pomiędzy q i p .

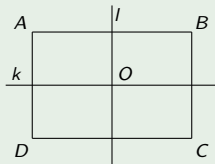
- (3) (Jeśli O na prostej p , to) $O_{O, \alpha} \circ S_p = S_q$ oraz $S_p \circ O_{O, \alpha} = S_r$, gdzie q i r są prostymi powstałymi z prostej p przez obrót o (zorientowany) kąt $\frac{\alpha}{2}$ i $-\frac{\alpha}{2}$, odpowiednio.

Metoda II – reguły

- (1) $O_\alpha \circ O_\beta = O_{(\alpha+\beta) \bmod 360^\circ}$.
- (2) $S_p \circ S_q = O_{O, 2\alpha}$, gdzie O jest punktem przecięcia prostym q i p oraz α jest miarą (zorientowanego) kąta pomiędzy q i p .
- (3) (Jeśli O na prostej p , to) $O_{O, \alpha} \circ S_p = S_q$ oraz $S_p \circ O_{O, \alpha} = S_r$, gdzie q i r są prostymi powstałymi z prostej p przez obrót o (zorientowany) kąt $\frac{\alpha}{2}$ i $-\frac{\alpha}{2}$, odpowiednio.

Przykład

Mamy

$$O_{180^\circ} \circ O_{180^\circ} = O_{360^\circ} = \text{Id}, \quad S_k \circ S_l = O_{2 \cdot 90^\circ} = O_{180^\circ},$$

$$O_{180^\circ} \circ S_l = S_k, \quad S_l \circ O_{180^\circ} = S_k.$$

Mamy tabliczkę mnożenia:

\circ	Id	O_{180°	S_k	S_l
Id	Id	O_{180°	S_k	S_l
O_{180°	O_{180°	Id	S_l	S_k
S_k	S_k	S_l	Id	O_{180°
S_l	S_l	S_k	O_{180°	Id

Uwaga

Tabliczka mnożenia grupy jest **kwadratem łacińskim**, tj. każdy element pojawia się w każdym wierszu i każdej kolumnie dokładnie raz.

\circ	Id	O_{180°	S_k	S_l
Id	Id	O_{180°	S_k	S_l
O_{180°	O_{180°	Id	S_l	S_k
S_k	S_k	S_l	Id	O_{180°
S_l	S_l	S_k	O_{180°	Id

$$\Phi \circ \text{Id} = \Phi = \text{Id} \circ \Phi$$

$$O_{180^\circ} \circ O_{180^\circ} = \text{Id}$$

$$S_k \circ S_k = \text{Id}$$